

РЕШЕНИЕ

№ 81



гр. Велико Търново, 14.04. 2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновският апелативен съд, гражданска колегия, в публично съдебно заседание на двадесет и втори март две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПОЛИКСЕНА ГЕОРГИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА
2. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ

като разгледа докладваното от председателя ПОЛИКСЕНА ГЕОРГИЕВА в.т./несъстоятелност/ д.№ 40/2016 година по описа на съда, за да се произнесе взе пред вид следното:

Производство по реда на чл.258 от ГПК.

С решение № 198 от 12.12.2015 година по т.дело по несъстоятелност № 76/2015 година на Русенския окръжен съд е обявена неплатежоспособността на „Пих Индъстри“ АД-гр.Русе, обявена е начална дата на неплатежоспособността 16.06.2011 година, открито е производство по несъстоятелност, назначен е за временен синдик Димитър Костадинов Смиленов, допуснато е обезпечение чрез възбрана и запор върху имущество на длъжника, насрочено е първо събрание на кредиторите. С решението длъжникът е осъден да заплати на ищеца „Райфайзенбанк /България/ЕАД направените по делото разноски от 2 850 лева.

Против решението е постъпила въззивна жалба от длъжника „Пих Индъстри“ АД-гр.Русе. На първо място в жалбата се прави оплакване, че обжалваното решение е недопустимо, поради което следва да бъде обезсилено, а производството по делото да се прекрати. Изложени са съображения, че банката не разполага с надлежна легитимация да сезира съда с молба за откриване на производството по несъстоятелност на „Пих Индъстри“, тъй като вземанията ѝ не произтичат от търговска сделка. Жалбоподателят не спори, че има задължения към банката, основаващи се на възникнала солидарна отговорност по споразумения за встъпване в дълг на преки длъжници на същата. При условията на евентуалност, на същото основание прави оплакване, че решението е неправилно и следва да се отмени. В жалбата се твърди още, че



присъединеният кредитор „Дунав Шипинг“ ООД-гр.Русе в своята молба за присъединяване на е неправилен изрично искане за откриване на производство по несъстоятелност. Жалбоподателят оспорва и определената от РОС дата на неплатежоспособността на длъжника, като изразява несъгласие с мотивите на съда по този въпрос, без да се мотивира.

От „Райфайзенбанк/България/ЕАД е постъпил отговор. В него се заема становище, че жалбата е неоснователна и следва да остане без уважение.

Великотърновският апелативен съд, като разгледа въззивната жалба, обсъди доводите на въззиваемия и прецени събраните по делото доказателства, намери следното:

Пред Русенския окръжен съд е постъпила молба от „Райфайзенбанк/България“ ЕАД за откриване на производство по несъстоятелност на „Пих Индъстри“ АД-гр.Русе. Ищецът твърди, че има към длъжника вземания, основаващи се на споразумения за встъпване в дълг, които са изискуеми и след отправена покана за доброволно плащане от 26.01.2015 година не са погасени. В молбата се твърди, че капиталът на длъжника е формиран от непарична вноска на „Прециз Интер-Холдинг“ АД, съставляваща недвижими имоти и движими вещи, обременени с ипотeki и залози в полза на банката. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да обяви неплатежоспособността на „Пих Индъстри“ АД, като определи за начална дата датата на подаване на молбата, да открие производство по несъстоятелност, да назначи временен синдик, да определи дата за първото събрание на кредиторите, като претендира и за направените по делото разноски.

В постъпилия пред първата инстанция отговор от ответника е изразено становище, че молбата е процесуално недопустима, а производството по делото следва да се прекрати. Съображенията са, че длъжникът няма задължения към банката, произтичащи от преки търговски отношения, а по споразумения за встъпване в дълг, които нямат характер на търговска сделка. На следващо място ответникът оспорва, че е в състояние на неплатежоспособност, с твърдението, че има временни затруднения. Позицията се и на притежавано от него имущество-активи на стойност над 40 мл. лева. Ответникът моли съда да прекрати производството по делото, а при условията на евентуалност - да отхвърли молбата.

На 21.05.2015 година по делото е постъпила молба от „Дунав Шипинг“ ООД-гр.Русе, по реда на чл.629, ал.4 от ТЗ-за присъединяване като кредитор по образуваното дело за несъстоятелност.

Въззивният съд приема следната фактическа обстановка:

От споразумение за встъпване в дълг от 18.06.2010 година се установява, че ответникът е встъпил в дълг по договор за

револвиращ банков кредит от 01.06.2005 година, сключен между „Райфайзенбанк/България/“ и „Прециз Интер Холдинг“ АД в размер на 3 500 000 евро и по договор за кредит обезпечаващ издаването на банкови гаранции от същата дата в размер на 855 000 евро. Общият размер на задълженията по споразумението към 18.06.2010 година е в размер на 4 600 644 .01 евро. Договореният краен срок за издължаване е 15.06.2011 година.

От споразумение за встъпване в дълг от 18.06.2010 година се установява, че ответникът е встъпил в дълг по договор за револвиращ банков кредит от 20.12.2006 година, сключен между „Райфайзенбанк/България/“ и „Прециз Интер Холдинг“ в размер на 5 000 000 евро. Към 18.06.2010 година размерът на дълга е 4 600 644.01 евро. Договореният краен срок за издължаване е 15.06.2011 година.

От споразумение за встъпване в дълг от 18.06.2010 година се установява, че ответникът е встъпил в дълг по договор за револвиращ банков кредит от 05.04.2007 година, сключен между „Райфайзенбанк/България/“ и „Прециз Интер Алуминиум“ АД в размер на 1 500 000 евро. Към 18.06.2010 година размерът на дълга е 1 589 855.82 евро. Договореният краен срок за издължаване е 15.06.2011 година.

От договор за синдикиран банков кредит от 27.08.2010 година, сключен между „Пих Индъстри“ АД, „Ем Комерс 10“ ЕООД, „БГ Стил“ АД и „Алупро“ ООД от една страна и „Райфайзенбанк/България/“ ЕАД и „Уникредит Булбанк“ АД от друга страна се установява, че ответникът е получил от ищеца кредит от 1 200 000 евро. Крайният срок на издължаване е 15.04.2014 година.

От приложените по делото 30 броя фактури се установява, че ответникът има задължения към присъединения кредитор „Дунав Шипинг“ ЕООД за извършени спедиторски услуги с вътреобщностен транспорт за сумата 99 514.66 лева. От писмо за потвърждение на салдата се установява, че изп. директор на ответното дружество е потвърдил, че към 30.04.2015 година дължи посочената сума.

От отчет за финансово състояние към 31.12.2012 година, в който се съдържа и информация за предходния период за 2011 година се установява следното: Към края на 2011 година ответникът има ДМА в размер на 43 735 000 лева и КМА-материални запаси в размер на 1 217 000 лева, краткосрочни вземания в размер на 5 294 000 лева и парични средства в размер на 50 000 лева-или общият размер на КМА е 6 561 000 лева. За същия период краткосрочните задължения за били в размер на 8 231 000 лева.

От заключението на назначената пред първата инстанция съдебно-икономическа експертиза се установява, че активите на ответника към 01.01.2015 година са в размер на 56 584 000 лева, от които ДМА са 42 131 000 лева, а КМА са 14 407 000 лева. Размерът



на краткосрочните задължения е 13 900 000 лева. В първоначалното заключение е посочено, че ответникът осъществява търговска и стопанска дейност, като към 31.05.2015 година извършва частични плащания. Вещото лице е изчислило, че към „Уникредит Лизинг“ АД, по осем договора за лизинг ответникът дължи към 18.06.2010 година сума от 451 011.59 лева, към 31.12.2014 година - 5 392 841.66 лева, а към 31.05.2015 година сумата е 5 750 253.31 лева. Към НАП задължението е в размер на 2 214 971 лева. Към „Уникредит Буланк“, по четири договора за банков кредит ответникът има задължение, с дата на изискуемост 28.02.2010 година, както следва: към 18.06.2010 година - 25 550 455.37 лева, към 31.12.2014 година - 42 650 590.18 лева, а към 31.05.2015 година - 35 393 942.25 лева. Към „Райфайзенбанк/България“ по процесните договори ответникът дължи: към 18.06.2010 година - 21 646 346.58 лева, към 31.12.2014 година - 34 297 646.34 лева, а към 31.05.2015 година - 35 393 942.25 лева.

От изложената фактическа обстановка въззивният съд прави следните правни изводи:

Обжалваното решение валидно и допустимо. С оглед изрично направеното във възивната жалба оплакване за недопустимост на обжалваното решение въззивният съд приема следното:

Подадената от молителя „Райфайзенбанк/България“ молба по реда на чл.625 от ТЗ е допустима. Въпросът дали банката има качеството на кредитор на длъжника по търговска сделка е въпрос по съществото на спора.

Ищецът се позовава на споразумения за встъпване в дълг по договори за банков кредит, посочени по-горе, по които длъжникът, който е търговец има качеството на солидарен съдлъжник. При това положение неговите задължения към ищеца са на основание чл.101 от ЗЗД. Съгласно чл.608, ал.1, т.1 от ТЗ паричното задължение може да е породено или отнасящо се до търговска сделка, т.е то може да е възникнало и по повод търговска сделка, какъвто е настоящият случай. С договора за встъпване в дълг или поемане на солидарна отговорност по договора за кредит встъпващият съдлъжник отговаря изцяло за задълженията на кредитополучателя. Ако те са изискуеми и той не е в състояние да ги изпълни, то няма пречка да бъде обявен в неплатежоспособност. В тази насока е и Решение № 143 от 16.10.2015 година на ВКС по т.д.№ 937/2015 г., I т.о. Същото, по аргумент на по-силното основание е приложимо и за настоящия случай. В тази връзка-ирелевантно е становището на ответника, че следва да се изследва въпроса дали всички солидарни длъжници не са в състояние комплексно да обслужват дълга на кредитополучателя.

Въззивният съд намира, че са налице предпоставките на чл.607а, ал.1 във връзка с чл.608, ал.1, т.1 от ТЗ и молбите на „Райфайзенбанк/България“, както и на „Дунав Шопинг“ са основателни и следва да се уважат. Ответникът, като солидарен съдлъжник към 18.06.2010 се е задължил по редица договори за банков кредит за сумата 47 196 801.95 лева, която към падежа-15.06.2011 година е нараснала вследствие на договорената лихва. Следователно, към 16.06.2011 година ответникът е дължал на двете банки и на лизинговото дружество общо около 50 000 000 лева. Отделно и имал и краткосрочни задължения за 2011 година от 8 231 000 лева. Същевременно общият размер на КМА е 6 561 000 лева, според отчета за финансовото състояние за 2012 година, съдържащ информация и за 2011 година.

В мотивите на обжалваното решение РОС е приел, че сумата на КМА следва да се намали с 2 263 490 лева, представляващи вземания на ответника към „Прециз Интер Холдинг“ АД, обявено в несъстоятелност с решение № 71 от 07.03.2012 година по т.д. № 33/2011 година на РОС, с начална дата-31.12.2010 година. Изпълнителните директори на това дружество са Стоян Генов Стоянов и Иванка Генова Стоянова, които са законни представители и на ответника. Съгласно пар.1, ал.2 от ТЗ са свързани лица. Въззивният съд споделя тези мотиви по този въпрос и препраща към тях, съгласно чл.272 от ГПК. При това положение общият размер на КМА е 4 297 510 лева.

Невъзможността на длъжника да изпълнява изискуемо парично задължение се установява от липсата на свободни парични средства или бързоликвидни активи. Последните са тези, които притежават материална, ликвидна потребителска стойност. Дълготрайните материални активи не се включват в бързоликвидните активи. Съгласно чл.608, ал.2 от ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. Данните по делото сочат, че падежът на задълженията по процесните споразумения е 15.06.2011 година и след настъпването му ответникът не се е издължил, а задълженията са нараснали. Отделно от тях са налице редица други задължения в големи размери/към 31.05.2015 година-100 000 000 лева/. Според вещото лице длъжникът е погасявал някои от тях, но това не изключва състоянието му на неплатежоспособност, съгласно чл.608, ал.3 от ТЗ. Най-ранният момент, към който ответникът не е бил в състояние да изпълнява свое изискуемо парично задължение е датата 16.06.2011 година, когато задълженията са около 50 000 000 лева, а КМА са 4 297 510 лева, от които свободни парични средства от 50 000 лева. По тези съображения, за начална дата на неплатежоспособността следва да се определи датата 16.06.2011 година.



Първоинстанционният съд е стигнал до същите правни изводи в обжалваното решение, поради което то е правилно. Подадената против него въззивна жалба е неоснователна и следва да остане без уважение, а съдът да го потвърди.

При този изход на делото в полза на въззиваемия „Райфайзенбанк/България/ЕАД следва да се присъди адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство от юрисконсулт Катя Николова в размер на сумата 800 лева, определено съгласно Наредба № 1/2004 година за минималните размери на адв.възнаграждения-чл.78, ал.8 от ГПК.

Водим от тези съображения и на основание чл.271, ал.1 от ГПК, Великотърновският апелативен съд

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА решение № 198 от 12.12.2015 година по т.д./несъстоятелност/ № 76/2015 година на Русенския окръжен съд.

ОСЪЖДА „Пих Индъстри“ АД-гр.Русе да заплати на „Райфайзенбанк/България/ ЕАД-гр.София адвокатско възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК в размер на сумата 800 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС на РБ в едноседмичен срок от вписването му в Търговския регистър.

Препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията, както и на Русенския окръжен съд-за вписване в книгата по чл.634в от ТЗ.

Препис от решението да се изпрати и на страните в настоящото производство, съгласно чл.634, ал.2 от ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /мч

ЧЛЕНОВЕ: 1. /мч

2. /мч

Вярно с оригинала

Копио:

